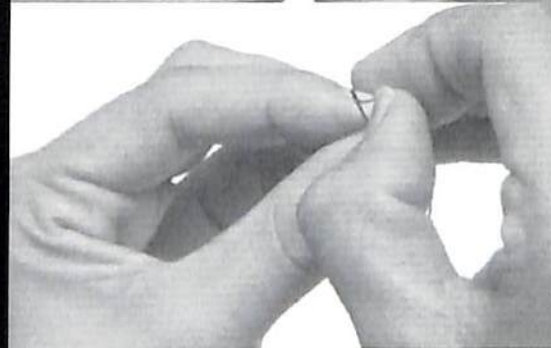
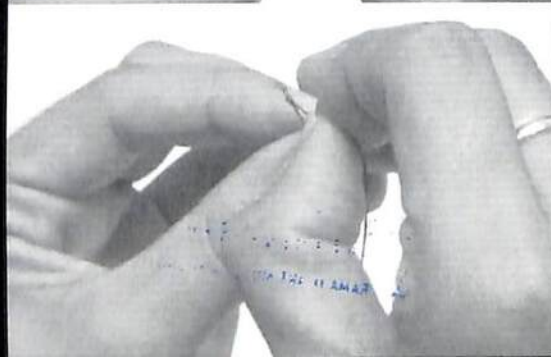

Woman W een

Rama IX Art Museum Foundation

B-CAT-1-0069-2002
GRO-0077-10-2002

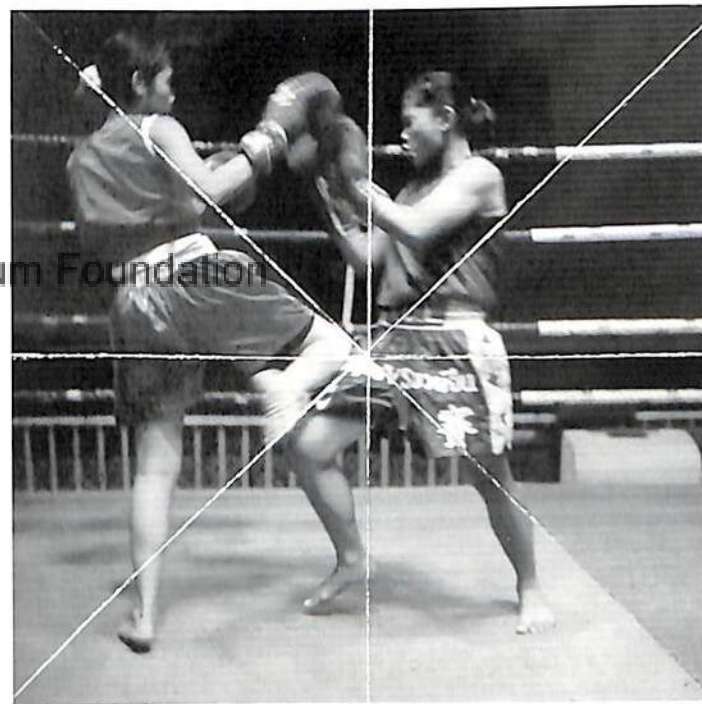
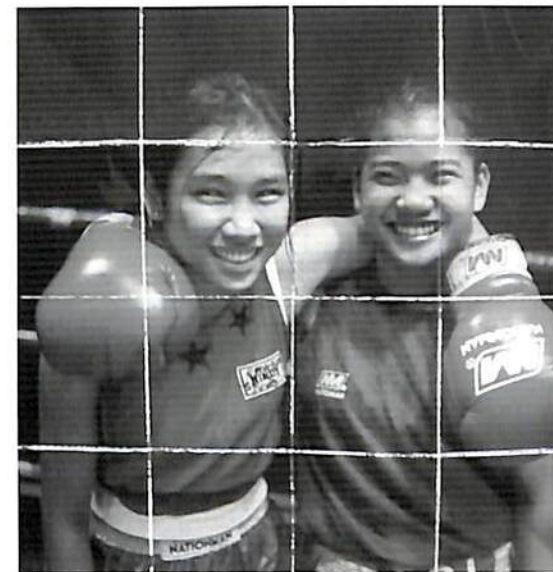
Doughatai Pongprasit

ฉันเคยคิดว่า เมื่อฉันทำงานหนักวันนั้น... วันนี้ฉันจะสบาย.
วันนี้ฉันต้องทำงานให้หนักขึ้น... เพื่อวันหน้าฉันจะสบาย
และวันหน้าฉันคงต้องทำงานให้หนักขึ้นไปอีก...
เพื่อชาติหน้าฉันจะสบาย!!!

Theading / เข้าเข็ม

Technique : Installation, needles, thin cloth, video 10 min.

Muay Parivudhiphongs

มูลนิธิ
หอศิลป์แห่งรัชกาลที่
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

Dice

Tanthika Saiwongnuan

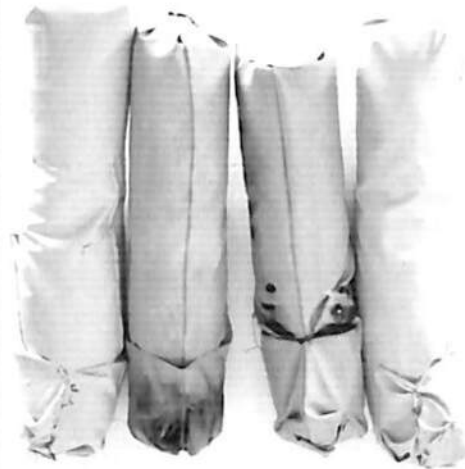
เมื่อความฝันดำเนินมาถึงจุดหนึ่ง
มันจะไม่ใช่ความฝันอีกต่อไป
สิ่งที่เคยถูกกลายเป็นความจริง
เราพบกับการต่อสู้
สงครามทางจิตใจ...เราเป็นนักรบ
ต่อสู้กับคนอื่น และตัวเราเอง
ถ้าผ่านไปได้ไม่ได้...
เราก็ต้องตกอยู่ในสถานการณ์นี้ไปเรื่อย ๆ
และใช้ชีวิตภายใต้ความกลัว
แต่ถ้าชนะทุกอย่างจะกลายเป็นเสรีและประสบการณ์
เพื่อนำไปพบการต่อสู้ใหม่ ๆ
ฉันบอกให้เธอสู้กับมันอย่างเงียบ ๆ
และคิดว่าเธอคงได้ยิน
ความภูมิใจเล็กๆ น้อยๆ สามารถทำให้ชีวิตเธอมีความหมาย
และพาเธอสู่การเคารพตัวเอง ซึ่งเธอเองก็รู้ว่าสิ่งนั้นสำคัญเพียงใด

Living in the room
Oil on canvas

Kedhathai Singind

"The Pastel Penises (2002)",
confirmed the idea that expressing one's
sexuality is a joke. Children who were
punished when expressing their sexuality
would grow up to be pessimistic adults.
The Pastel color of penises represents
childhood that was forced to live without
the expression of their sexuality.
Pastel color also represents a fantasy
world for adult who would not allow
the expression of sexuality.

The Pastel Penises, 2002

Kanokwan Boonsaroui

- " จะผิดอะไรไหมถ้าเรื่องที่เหลือเชื่อเป็นจริงได้ด้วยฝีมือมนุษย์ "
- " และในขณะที่เดียวกันเรื่องเหลือเชื่อเหล่านั้นมันมีทั้งดีที่สดชื่น และชั่วสุดขีด "
- " อีกเช่นกันเราค้นพบสิ่งที่ช่วยบำบัด คนให้เป็นคนด้วยศิลปะ "
- " ศิลปะเกิดขึ้นเพื่อจรรโลงโลกให้คนเป็นมนุษย์ผู้ประเสริฐด้วยสุนทรีทางจิตใจ "
- " ชัดเกล้า เพาะบ่มให้เป็นผู้รู้จักโลกรู้จักตนเองและคนรอบข้าง "
- " การบำบัดวิธีนี้จึงใช้ได้กับคนบางจำพวกเท่านั้น "
- " ยังมีมนุษย์ ที่ผู้นำสารอย่างเรายังเข้าไปไม่ถึงพวกเขา เพื่อบอกเล่าเรื่องราว "

Inside & Get out, 2002

ผมคิดว่าผู้หญิงครองโลกมานานแล้วนะ ถึงตอนนี้ก็ยังครองอยู่ และคงจะครองต่อไปจนกว่าโลกนี้จะล่มสลายไปพร้อมกับผู้ชายนั่นแหละ
ผู้หญิงคนไหนคิดว่า บทบาทของตัวเองนั้น ไม่อาจจะสำคัญเท่ากับบทบาทของผู้ชาย ผมว่าผู้หญิงคนนั้นคิดผิด..

และผู้ชายคนไหนถูกผู้หญิงว่าเป็นแค่นั้น อย่างนี้ อย่างนั้น ผมก็คิดว่า ให้อัผู้ชายคนนี้ถ้าไม่โง่บวมก็คงจะใจแคบจนคบไม่ได้..

เพราะสำหรับผมแล้ว ไม่ว่าผู้หญิงหรือผู้ชายมันก็ไอ้ "คน" เหมือนกันแล้ว อะไรละครับที่แตกต่าง ทางด้านร่างกายก็เห็นจะมีแต่ "น้ำนม" กับ
"ประจำเดือน" เท่านั้นกระมัง (ถ้ามีมากกว่านี้ก็ช่วยบอกด้วย) ที่ผู้หญิงจะมีมากกว่าผู้ชาย ในแง่ของ "ของเหลว" ที่ไหลเวียนในร่างกาย..
ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นของเหลวที่เป็นปัจจัยสำคัญของการเจริญพันธุ์ซึ่งพุ่มพักเลี้ยงดูและให้กำเนิดให้อัผู้ชายทั้งหลายนั่นแหละ

จริงๆแล้ว ผมไม่อยากจะอ้างบทบาทแห่งความเป็นแม่ ของผู้หญิงที่ครองโลกมานานหรอก ด้วยเพราะว่า ทุกคน ก็รู้กันดีอยู่..ว่ามันเป็นบทบาทบน
"ที่นั่ง" ของผู้หญิง

แต่บทบาทของความเป็นเพื่อน, เป็นพี่, เป็นน้อง, เป็นแฟน, เป็นเจ้านาย, เป็นลูกน้อง เป็นเพื่อนร่วมงาน, เป็นคู่ขา, เป็นเพื่อนเที่ยว ฯลฯ

เหล่านี้.. น่าจะมากมายน้อย

กว่าหน้าที่เหล่านี้ของผู้หญิง มีความสำคัญเพียงพอเท่ากับผู้ชายหรือไม่..

สำหรับผม.. ผมว่ามี.. เพราะผมเคยเจอผู้หญิงที่ตัดสินใจอะไรได้ดีกว่าผู้ชายมาเยอะและก็เห็นผู้ชายปัญญาอ่อนที่นำราคาญมาก็ไม่น้อย
เอาละ.. นั้นมันเรื่องส่วนตัว พูดไปก็นำราคาญตัวเองปล่าวๆ..

แล้วบทบาททางสังคมและอาชีพการงานละ ผู้หญิงได้รับการยอมรับแค่ไหน

ทั้งในโลกของธุรกิจ, การเมือง หรือแม้แต่ศิลปะ ผู้หญิงมีแต้มต่อ หรือถูกกีดกันบ้างหรือไม่ อันนี้ก็คงต้องเจาะลึกลงไปในแต่ละอาชีพ

แต่เท่าที่เห็น หลากอาชีพที่ประสบความสำเร็จมีไม่น้อยทีเดียวที่ถึงแม้เราจะเห็นบทบาทของ "เขาๆ" นำหน้า แต่ "เธอๆ" ก็ไม่ได้เดินตามต้อยๆ

ถือว่าเป็นแรงหนุนหรือแรงส่งขึ้นดีให้กับเขาเหล่านั้น

ลองดูครอบครัวของนายกรัฐมนตรี เป็นตัวอย่างก็ได้.. ว่าบทบาทของผู้หญิงนั้นสำคัญขนาดไหนถึงแม้จะอยู่เบื้องหลัง

หรือแม้แต่นักการเมืองหญิงที่ "เอาจริง" ก็ได้รับการสนับสนุนให้ออกมาอยู่ข้างหน้าหรือครอบครัวของนายทหาร, นายตำรวจนั้น
บทบาทของผู้หญิงก็ถูกวางไว้อย่างเหมาะสมแล้ว และบรรดาเธอทั้งหลายก็ดูจะพอใจในสถานภาพของตัวเองด้วยซ้ำ.. อันนี้ผมพูดถึง "การมองจากภายนอก" นะครับ
ยังไงๆ คนวงในก็ต้องออกมาท้วงติงกันเองว่า ชूंช้องหมองใจจะรักกับสถานภาพนั้นๆ หรือปล่าว ที่นี้ถ้าจะพูดถึง โลกธุรกิจก็คงจะไม่ต้องมากความ เพราะปัจจัยของ
"การทำเงิน" มันเปิดกว้างมากโดยไม่แบ่งเพศและสถานภาพหรือแม้แต่ด้วย

ผู้หญิงเก่งในโลกธุรกิจก็มีอะแอะและหลายๆคนก็มีบทบาทสำคัญไม่แพ้ผู้ชายเลย..

แล้วโลกศิลปะล่ะ อันนี้น่าคิดสินะ

เพราะผู้หญิงที่เรียนศิลปะนั้นมีน้อยกว่าผู้ชาย จำนวนศิลปินหญิงจึงเป็นส่วนที่น้อยลงตามมา..นี่ผมพูดถึงเฉพาะในบ้านเรานะครับ

ตรงนี้ก็ต้องมาคุยกันแหละครับว่า ทำไมผู้หญิงถึงนิยมเรียนศิลปะกันน้อย แล้วเธอๆทั้งหลายไปเรียนอะไรกันหมด.. การตลาด, บัญชี, มนุษยศาสตร์,

อักษรศาสตร์ ฯลฯ..

ทั้งๆที่ศิลปะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และต้องพึ่งความรู้ลึกภายในที่อ่อนไหวอย่างมาก

แต่ผู้หญิงที่ทำงานศิลปะ มักจะได้รับการบอกกล่าวจากสังคมว่าเป็น “คนแรงๆ” อยู่บ่อยๆ

เชื่อไม่ครับว่า ผมคิดเอาเองว่าจริงแล้ว อาชีพศิลปินทำงานศิลปะนั้นเหมาะกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชายนะ

เพราะบางทีผู้หญิงนั้นมีความอดทนสูง และหลายๆครั้งก็ละเอียดอ่อนกว่าผู้ชายเสียอีก อันนี้ผมวัดจากตัวเองนะครับ อย่าได้เห็นว่าเป็นบรรทัดฐาน..

ลองคิดดูเล่นๆ นะ ถ้า พอลลอด, โมเนต์, ดุซอมพ์, แวนโก๊ะ, ปิกัสโซ่ เป็นผู้หญิงกันหมด ผมว่าโลกศิลปะคงจะพลิกโฉมกันแทบแน่ๆเชียวน..

คุณคิดดูสิ ศิลปินเค้าเป็นยังงัยกันล่ะ วาดรูปอยู่ที่บ้าน, อยู่กับสัตว์เลี้ยง, อยู่กับของสวยงาม และอารมณ์อ่อนไหว, สนุกสนาน หรือปะทุเดือดด้วยความเจ้าอารมณ์,

เอาแต่ใจตัว, ต้องการคนเอาใจ, ซี้โมโห, ซีนหงุดหงิด, หลงใหลอะไรก็ง่าย แล้วก็ถอนตัวยาก นิสัยศิลปินเหล่านั้นนะ มันไม่ใช่ในนิสัยผู้หญิงหรอกอะ..อ้าว..

ผมก็เลยอยากแอบสรุปเอาเองว่า ผู้ชายที่ป็นศิลปินนั้นมันน้อยอยู่.. ผู้หญิงน้อยอยู่ในตัวแต่จะปกปิดมันแหละ

จริงนะครับ ไม่งั้นผมไปสอบนายร้อยตำรวจตั้งนานแล้วล่ะ..ถ้าผมค้นพบว่าผมเป็นผู้ชายเต็มตัวในแบบที่สังคมเค้ากำหนดเอาไว้ แต่ก็อย่าถือสาผมนะครับ
ผมรู้ครับว่าไอ้นิสัยศิลปินนั้นมันเป็นนิสัยของ “คน” ซึ่งแน่นอนย่อมไม่ระบุเพศ แต่ไอ้สิ่งที่สังคมกำหนดขอบเขตของอารมณ์แห่งความเป็นผู้หญิงนะ
มันสะท้อนถึงศิลปินชายนะครับ.. เชื่อผมเถอะ

และก็เพราะอย่างนี้ไง..จะไม่ให้ผู้หญิงครองโลกได้ยังไง.. ใช่มั้ย..

ผมไม่ได้ “วีน” นะ เพียงแต่ไม่อยากให้ใครรู้ล่ะว่า ผมมีนิสัยของผู้หญิง (อย่างที่สังคมกำหนดเอาไว้) บรรจอยู่เต็มตัวและเต็มหัวใจ ไปหมด

วุฒิกร คงคา กันยายน 2545

Woman Ween

10 Oct. - 10 Nov., 2002 SPACE CONTEMPORARY ART, Bangkok